

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Czubik

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie ze skargi J. J.

na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w (...) w sprawie II S (...) po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 19 lutego 2020 r.,
postanawia:

pozostawić skargę bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

J. J. pismem z dnia 22 października 2019 r., wniósł skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym (...) w sprawie o sygn. akt II S (...), w którym Sąd ten pozostawił bez rozpoznania skargę na przewlekłości postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w G. zakończonej postanowieniem z dnia 14 grudnia 2018 r. o sygn. akt VI Kow (...). Domagając się stwierdzenia przewlekłości postępowania skarżący wniósł o zasądzenie na jego rzecz kwoty 20.000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało pozostawić bez rozpoznania jako niedopuszczalną z mocy ustawy.

Sąd Najwyższy wyjaśnia, że skarga na przewlekłość postępowania, rozpoznawana jest w trybie przepisów ustawy dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm; dalej: ustawa o skardze na naruszenie prawa strony). Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 ustawy strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego. W myśl art. 3 ustawy o skardze na naruszenia prawa strony ustawodawca nie przewiduje możliwości wniesienia skargi na przewlekłość w przypadku postępowań, które same dotyczą skargi na przewlekłość. Właśnie taki charakter ma skarżone postępowanie w sprawie II S (...). W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że przywołany przepis zawiera zamknięty katalog postępowań, których może dotyczyć skarga o stwierdzenie przewlekłości w sprawie. Skoro w katalogu tym nie zostało wymienione postępowanie o stwierdzenie naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, to nie jest dopuszczalne wniesienie skargi, której przedmiotem jest takie postępowanie (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 21 maja 2019 r., I NSP 30/19).

Końcowo Sąd Najwyższy odnosząc się do wniosku J.J. o ustanowienie pełnomocnika z urzędu stwierdza, że jest on spóźniony. Wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego do reprezentowania strony w postępowaniu przed Sądem Najwyższym powinien być bowiem złożony przed upływem terminu do wniesienia środka zaskarżenia (art. 124 § 3 k.p.c.) we właściwym sądzie (art. 117 § 4 k.p.c.), którym nie jest Sąd Najwyższy.

Z powyższych względów, biorąc pod uwagę art. 29 § 3 ustawy o SN, na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

